

Antistitem & nomine & honore Patriarchæ ab Ecclesiæ incunabulis insignitum fuisse. Si dubites, certum probabo ex Canone septimo Concilii Nicæni, ^a in quo hæc habentur. *Quia consuetudo obtinuit & antiqua traditio, ut Ælia Episcopus honoretur, habeat honoris consequentiam, salva Metropoli propria dignitate.* Sed jura privilegiaque Patriarchalia nonnisi in Concilio Chalcedonenfi obtinuit, à quo tres Palæstinæ huic pro dioecesi assignatæ sunt.

^a Conc. Nicæn.
Can. 7. Επειδή
συνήθεια περὶ
τῆς καὶ παλαιᾶς
δοξῆς ἀρχαῖα, ὥστε
τὸν ἐν Αἰλίᾳ
ἐπίσκοπον τιμᾶ-
σθαι, ἐχέτω τῇ
ἀκολουσίᾳ τῆς τι-
μῆς, τῇ μητρο-
πόλει σωζομένου
τῶ οὐκ ἐκείνῳ
τος.

IV.
DE PATRIAR-
CHA CON-
STANTINOPOLITANO.

At postquam sedes Imperii, quæ ad Constantini magni tempora Romæ fuerat, translata est Byzantium, cui nomen Constantinopolis datum est in honorem istius Imperatoris, qui hanc iisdem privilegiis ac Romam donavit, novamque Romam appellari voluit, Constantinopolitanus Episcopus nomen & honorem Patriarchæ primum, ut probabiliter inferius conjicietur, obtinuit. Sed & ad modum Hierosolymitani auctoritatem accepit, juraque nomini convenientia à Patribus Concilii Constantinopolitani primi generalis, qui hunc, ut ex eorum Canone patet, non Patriarcham fecerunt, sed ei jam hoc honore donato secundum locum, nec non, ut vult Socrates, ^b Thraciam pro dioecesi assignarunt. Id Theodosio magno Imperante statutum est, & postea sub Marciano à Concilio Chalcedonenfi non tantum confirmatum, sed etiam maxime auctum, Patribus huic præter Thraciam, Asiam, Pontum, Barbarasque provincias subjicientibus hoc Canone, qui tot procellas posterioribus sæculis in Ecclesia excitavit. *Definitiones sanctorum Patrum sequentes ubique, & regulam quæ nunc relecta est centum quinquaginta Dei amantissimorum Episcoporum, qui congregati sunt sub pia memoria Imperatore magno Theodosio in regia civitate Constantinopoli nova Roma, cognoscentes: & nos eadem definimus de privilegiis ejusdem sanctissimæ Constantinopolitane Ecclesiæ nova Roma. Etenim sedi senioris Romæ propter imperium civitatis illius Patres consequenter privilegia reddiderunt. Et eadem intentione permoti centum quinquaginta Deo amantissimi, aqua sanctissimæ sedi novæ Romæ privilegia tribuerunt; rationabiliter judicantes imperio & senatu urbem ornatam, aquis senioris Romæ privilegiis frui, & in Ecclesiasticis, sicut illam, majestatem habere negotiis, & secundam post illam existere, & his qui de Ponto sunt, & de Asia, & Thracia dioecibus Metropolitanos solos, & Justinianus Novella 123. Τὸς μὲν μακροτάτους ἀρχιεπισκόπους καὶ πατριάρχας τοῦτέστι τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱερουσολέων.*

^b Socrates lib.
5. cap. 3.

^c Conc. Chalced. act. 16.
Ὡς τὸς τῆς Ποντικῆς, καὶ τῆς Ἀσιανῆς, καὶ τῆς Θρακικῆς διοικήσεως μητροπολίτας μόνους, ὅτι δὲ καὶ τὰς ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἐπισκόποις τῶν προεξημένων διοικήσεων χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ προεξημένου ἀγιοτάτου θρόνου, τῆς κατὰ Κωνσταντινουπόλιν ἀγιοτάτης ἐκκλησίας.

^d Justinianus
Novella 123.
Τὸς μὲν μακροτάτους ἀρχιεπισκόπους καὶ πατριάρχας τοῦτέστι τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱερουσολέων.

V.
DE JURIBUS
ET AUTHORITY
Patriarcharum.

Quod autem ad horum jura seu πρεσβεία spectat, ea sunt. Primum de negotiis magni momenti intra fines sui Patriarchatus occurrentibus decernere, ut dixi ex Concilio Nicæno. Præterea si, ut legitur